

Грабчо.

Твърдѣ злѣ правиши. Играчъ както печели, така и губи. Ако, при всичко то-ва, ты си щастливъ въ играта, трѣбаше поне да ся ползувашъ; трѣбаше да да-дешъ съ лихва, съ лихва честна, парытѣ, които печелиши, за да можешъ единъ день да намѣриши нѣщо. Искахъ да зная, безъ да испытвамъ други работи, за какво сѫ тія ивицы, съ които си общихъ отъ кра-ката до главата? Искахъ да зная каквы сѫ тія звѣнчета, тія копчета, тія карфи-ци, тія златни верижки, и да ли полу-вината отъ тѣзи украшениа не стигаха да си примѣненъ пакъ както трѣба. Стоишъ та правиши толкозъ разноски да купувашъ н'амъ каквы помады за да цапашъ глава-та си, — до като имашъ на расположениe изобилна бистра водица, която но струва ни парица. Залагамъ каквото щешъ чи само за помады и за стрижене и за крѣ-пы ще разнасяшъ на годината десетъ лиры, а десетъ лиры, само по двадесетъ на сто въ годината, ти даватъ една лира и дваде-сеть гроша чиеты парички. Това е нѣщич-ко. Разбиращъ ли, господине?

Славчо.

Имате право.

Грабчо

Да оставимъ това, имамъ сега да ти ка-
жа нѣщо друго. (*Гледа Славча и Лалка чи*